

kritieken

Met een C1000-aansteker stook je allicht geen oervuur

Theater

'Hol' van toneelgroep BloodyMary, t/m 16/3 Amsterdam, 18/3 Gouda, 19/3 Velp, tournee t/m 12/9, 020-6277555 of www.tgbloodymary.nl

Het gezinshoofd wil grootse en definitieve daden verrichten. Even denk je dat hij is weggelopen uit een toneelstuk van Lars Norén, maar nee, zo erg is het ook weer niet. Hoewel: hij wil z'n huwelijk en z'n gezin redden. Toch ook niet niks.

Maar hij gebruikt een u-bochtconstructie om zijn doel te bereiken. Hij is bezeten van de ijsmummie Ötzi, die onlangs in het gletsjerijs van Zuid-Tirol werd gevonden. Leven als een (nog niet bevroren) ijsman zou heilzaam en louterend moeten werken voor hemzelf, zijn vrouw Tera en hun hoekige gothic dochter Puma. Dus trekken ze met z'n drietjes, gehuld in flarden berevellen, naar het prehistorisch openluchtmuseum, om daar te overleven als de oermens

van de vroege steentijd dat deed.

Scriptschrijfster (tevens regie) Marije Gubbels legt haar personages ferme en overzichtelijke woorden in de mond. „Ruik het klamme hout en luister naar de heilige eik”, gebiedt gezinshoofd Rogier in 't Hout als ze in het oerpark met 'klimaatneutraal toiletgebeuren' aankomen.

Moeder Lies Visschedijk zoekt naar 'een stukje *quality time* voor het gezin' en weet dat de zon in haar hart schijnt terwijl het 'in de hele wereld duister is'. Ilse Warringa speelt haar 'ik ben gôôth'-dochter in vertederende balsturigheid. Ze is grafzerkerig geobsedeerd door het Drentse veenmeisje, aangezien 'dat ook een verschoppeling was'. Rian Gerritsen stampet met zevenmijlslaarzen door het 'woeste familiedrama' en weet 'de jarenlang onderdrukte mannelijkheid' van het gezinshoofd boven water te halen en zowaar het kampvuur aan de praat te krijgen. Weliswaar met een C1000-aansteker, dus vals vuur want geen oervuur.

De troupe van toneelgroep BloodyMary speelt volgens de methode behangstijfsekwast: vervaarlijk rollende ogen, molenwiekende ledematen plus stemvoering op kaai-kraacht. Hoe uitvergroter, hoe beter hun theatrale mokerslagen de toeschouwer bereiken. Hoewel geen camp, staat 'Hol' allicht wel nauwgezet uit het lood. Met een dreutelend orgeltje, tink'lende kerstvallekklokjes en nota bene een koebel als slot.

Maar opgepast als ze zelf in Zwitserland of Nederlands gejedel losbarsten, dan staat alles in één klap weer waterpas. Want zingen dat ze kunnen (op jubelcomposities van Marcel Osterop)! Vlekkeloos, krachtig, ritmisch, bloedsérieus unisono met z'n viertjes, met tempovoering in rustig vliedende beweging, zoals bergensliefhebber Gustav Mahler zou voorschrijven. Met alleen al die klinkende titels: 'Korte jodel', 'Schäferslied', 'Help mij, Heilige Eik', 'Schrib de Gli' of 'Der Fryburger Chuehreihe'.

Arend Evenhuis

